STICUSA
KNIPSELKRANT 181

AMIGOE WOENSDAG 13 JANUARI 1988

EXAMEN-STUKKEN L.O.
Handenarbeid-kunst Cultureel Centrum

IN HET CULTUREEL Centrum Curaçao zijn de werkstukken te bezichtigen van de kandidaten voor het examen LO handenarbeid. Gedurende hun studie maken de studenten allerlei werkstukken van drie typen materiaal, namelijk aardmateriaal, natuurmateriaal en kunststof, soms in opdracht, soms vrij. Van de werkstukken, die zij maakten, hebben zij de beste uitgezocht en die zijn nu tentoongesteld (als opdracht) in het CCC. Daar zijn ze niet alleen voor de examen- commissie te bezichtigen, maar ook voor het publiek.

De studenten experimenteren in hun werk met vorm en materiaal. Ze werken soms in een plat vlak, maar meestal ruimtelijk. Zo hangen er bijvoorbeeld schilderijen die "geschilderd" zijn met zand. Er zijn op Curaçao veel verschillende soorten zand te vinden, verschillend in vorm, in fijnheid en in kleur. Daarmee leren de studenten gebruik te maken van materiaal, dat voorhanden is en niet gekocht hoeft te worden.

Klei is bijvoorbeeld duur. In de natuur zijn genoeg dingen te vinden waarmee je kunt doen wat je met klei, in de eerste stadia, ook doet. Als je dan echt met klei begint, ben je al goed voorbereid.

VOGEL

Ook takken en boomstronken vormen de basis van werkstukken. Met de vorm van zo'n tak werken de studenten verder. Ze zetten er een vogel van kalebassen op of ze zien de tak zelf als een dier hetgeen de toeschouwer met wat eieren duidelijk gemaakt wordt. Ook boontjes en rijst zijn dankbaar materiaal.

Eén van de leiders van de cursus, Wilson Garcia, wees erop hoe belangrijk het is dat de cursisten van elkaar leren. Hoe lost een ander een probleem op? Ze communiceren met elkaar door middel van beelden. Hun werk is vaak imitatie, maar via die imitatie komen ze verder. Hij vindt het daarom jammer dat veel cursisten, nadat zij voor hun examen slagen, zo weinig doorwerken aan hun eigen ontwikkeling op kunstzinnig gebied. Wat ze leerden, wordt wel in het onderwijs toegepast, maar ze zouden ook zelf door moeten gaan. Samen met de andere cursusleiders, Irene van Herksen en Ellen Spijkstra, zoekt hij nog naar mogelijkheden hiertoe.

INTERESSANT

Voor de bezoeker van het CCC is het interessant de mogelijkheden te zien die de verschillende materialen bieden en dan vooral wat de kandidaten met die materialen deden. Zo kun je van leer een mooi boekomslag maken, maar ook een schilderij, een beeld, en zelfs een auto.

Ik vond zelf de werkstukken van plexiglas erg mooi. Een kandidaat maakte een doorzichtige auto, eenander gebruikte het wit, zwart en doorzichtig plexiglas om het te krullen tot een eigen vormversiering.

Een stuk touw, gevonden langs de zee, vormt de basis voor een moeder met kind, maar uitgeplozen sisaltouw kan ook een enorme spinnekop worden. Ook een gipsen hoofd met een gipsen handdoek eromheen geslagen, is mooi uitgewerkt.

De tentoonstelling is tot en met vrijdag te bezichtigen in het CCC (tijdens kantooruren).

NEL CASIMIRI

AMIGOE WOENSDAG 13 JANUARI 1988

For the love of St Maarten

SOMS KAN IEMAND met zoveel liefde en enthousiasme vertellen over een gebied dat het aanstekelijk werkt op anderen. Dat is ook het geval met het in het Engels geschreven boek For The Love Of St.Maarten. De auteur van deze eilandbeschrijving is de op Saba woonachtige publicist Will Johnson, tevens lid van de Staten van de Nederlandse Antillen.

Regelmatig verschijnen er derkundige en gedetailleerde boeken van terzake deskundige schrijvers over het een of andere schone oord op deze aardbol. Maar juist het persoonlijke dat Will Johnson in zijn historische beschrijving legt, geeft iets extra's aan het boek. Voor hij begon te schrijven heeft hij zich uitvoerig gedocumenteerd, getuige de vele oude foto's in het boek. Maar voor het verhaal achter de afbeeldingen heeft Johnson niet alleen historisch materiaal geraadpleegd; hij heeft ook geput uit de vele gesprekken met eilandbewoners en—wat het boek nog persoonlijker maakt, in zijn relaas heeft hij de herinneringen van zijn jeugd aan Sint Maarten een ruime plek toebedeeld.

For The Love Of St.Maarten geeft een kleurrijke en informatieve impressie van de natuur van dit Caribisch eiland en is een ode van de schrijver aan de bevolking, de geschiedenis en de cultuur van Sint Maarten.

Will Johnson werd geboren op Saba en ging op zijn dertiende naar Curaçao om zijn schoolopleiding af te maken. Al gauw verhuisde Johnson naar Sint Maarten waar hij voor de krant begon te schrijven en radio-omroeper werd. Dit alles leidde tot een actieve carriere in de politiek.

Zij die meer informatie willen over dit onlangs verschenen boekje, kunnen de auteur aanschrijven, per adres: The Level, Windwardside, Saba.

AMIGOE WOENSDAG 13 JANUARI 1988

Workshop

WILLEMSTAD — Zondag organiseert de Asosiashon Maestronan Kristian (AMK) de vijfde workshop over literatuur voor schrijvers in het Maria College, Gouverneur van Lansbergweg, Otrobanda.

Programma: 09.00-10.30 uur: de heer Enrique Muller praat over «Idioom van het Papiamentu»; 10.30-11.00 uur: pauze; 11.00-12.30 uur: Jules Marchena praat over «Stijl»; 12.30-13.30 uur: lunch (elke deelnemer moet voor zijn/haar eigen lunchpakket zorgen); 13.30-14.00 uur: praktisch gedeelte (onder leiding van Jules Marchena, Enrique Muller, Diana Domacassé en Henry Habibe).

Het is aan te raden dat iedere deelnemer een verhaaltje (origineel) meebrengt, van ongeveer twee pagina's, dat dan gedurende de middagzitting behandeld zal worden. Geïnteresseerden kunnen zich vóór 15 januari telefonisch opgeven op nummer 624073, gedurende de schooluren.

Iedereen, die al een beetje ervaring heeft met schrijven of echt zin heeft om ermee te beginnen, is welkom. De onkosten bedragen vijf gulden.

AMIGOE DONDERDAG 14 JANUARI 1988

WILLEMSTAD — Onlangs werd de expositie geopend van schilderijen van de jonge Curaçaose schilder Elvis Marchena. Hij is ex- leerling van de Akademia di Arte en studeert momenteel aan de Hogeschool der Beeldende Kunst in Utrecht waar hij de afdeling Architectonische Vormgeving en Autonoom Schilderen doet.

De expositie is georganiseerd in samenwerking met het Cultureel Centrum Curaçao, de Dienst Cultuurzaken en de Akademia di Arte. De opening van de expositie, die nog tot 16 januari te bezichtigen is in de Akademia di Arte, was in handen van José Maria Capricorne, directeur van de Akademia.

AMIGOE
ZATERDAG 16 JANUARI 1988

Workshops toneelspel

WILLEMSTAD — Maandag 25 januari tot en met woensdag 2[illegible] januari worden er toneel workshops gegeven in het Cultureel Centrum Curaçao aan de Koninginnelaan z/n. Dagelijks worden er twee workshops gegeven: van 18.00 tot 20.00 uur voor beginners en van 20.30 tot 22.30 uur voor gevorderden. De organisatie is in handen van het Cultureel Centrum Curacao en de Dienst Culturele Zaken in samenwerking met OKSNA. De workshops worden geleid door Rufus Collins en John Leerdam.

Rufus Collins, afkomstig uit New York, kent een succesvolle loopbaan als regisseur en woont momenteel in Nederland waar hij een markante figuur is op toneelgebied.

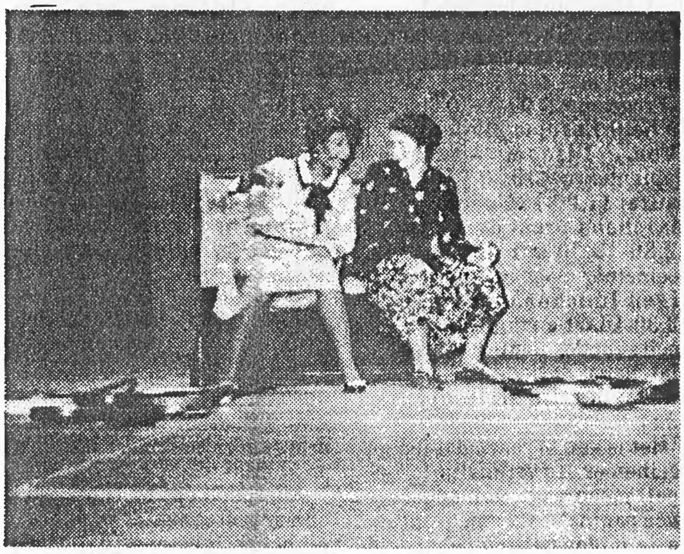
John Leerdam werd op Curacao geboren en slaagde onlangs als docent dramatische vorming en regie aan de Theaterschool te Amsterdam. Ook liep hij stage in New York bij verschillende theaterinstituten die zich voornamelijk richten op het 'black theatre'. In Nederland regisseerde hij enkele stukken die gunstig ontvangen werden door publiek en pers.

De toegang tot de workshop is gratis. Deelnemers worden verzocht kleding mee te nemen, waarin zij zich makkelijk kunnen bewegen. Inschrijving kan vanaf heden bij het Cultureel Centrum Curacao, Koninginnelaan, tel. 73682 en bij de Dienst Culturele Zaken, Van Raderstraat 2/20, tel 613900.

AMIGOE WOENSDAG 13 JANUARI 1988

Littekens en Nasmaak

Gedachtenwereld twee generaties vrouwen

...scène uit Littekens en Nasmaak...

NA EEN TIENTAL opvoeringen in verschillende schouwburgen in Nederland, viel St Maarten waar het de laatste jaren bruist van activiteiten op toneelgebied, de eer te beurt getuige te mogen zijn van de Antilliaanse première van Littekens en Nasmaak, twee eenakters van Allison West, gespeeld door Helene Kamperveen en Laura Quast onder regie van John Leerdam.

De schrijver die in New York woont, maar van Jamaica afkomstig is, wil in deze twee eenakters proberen het publiek te laten weten dat er een oorlog gaande is. Wie zijn je vrienden en wie je vijanden? Wie wie is, hangt sterker af van het perspectief van de toeschouwer dan van de dialogen en acties van de actrices. De personages proberen zich staande te houden in een vijandige omgeving en verdienen onze waardering en liefde. Er worden twee levensechte vrouwen gepresenteerd die in gesprek komen over hun huwelijk, hun kinderen en kleinkinderen, waarbij niet alles zich ontwikkelde zoals zij zich graag hadden voorgesteld.

De regisseur John Leerdam koos de twee eenakters Littekens en Nasmaak als uitgangspunt van zijn theaterproduktie. En met reden. Op een stijlvolle, humoristische, provocerende, gevoelige en vooral eerlijke wijze wordt de gedachtenwereld van twee generaties vrouwen ten tonele gevoerd. De thema's die aan de orde komen, zijn: traditie en progressiviteit, mogelijkheden en gemiste kansen.

Leerdam zegt: "In de regie vertrek ik vanuit het naturalisme en scherp intuitief de inhoud zoveel mogelijk aan. In de vormgeving wordt de achterliggende psychologie van beide vrouwen gestalte gegeven, die universeel is voor alle vrouwen, maar die een bepaalde interpretatie krijgt waar het gaat om Caribische vrouwen".

De voorstelling werd in Surinaams Nederlands gebracht in een vertaling uit het Engels van Willy Westermann en Maarten van Hinten, waarbij Laura Quast soms haar Papiamentstalige achtergrond verried met tussenwerpsels als "no" en "yiu". Littekens is duidelijk sterker en boeiender qua tekst en spel dan Nasmaak, hoewel ook in het laatste stuk de actrices de verschillende emoties goed doorleefden, na een complete transformatie in totaal verschillende types dan een half uur daarvoor. Ook hun oogcontact en het natuurlijkerwijs met iets bezig zijn, gaven blijk van beider professionalisme.

De opvoering werd mogelijk gemaakt door OKSNA, in samenwerking met het departement van Cultuur te St Maarten, de St Maarten Council on the Arts en de Stichting Radio Hollands Kwartier.

Er bestaat ook een mogelijkheid de voorstelling in het Papiaments te brengen, wat ongetwijfeld gedaan zal worden op andere eilanden van de Nederlandse Antillen, wanneer de groep haar tournee voortzet. De Papiamentse vertaling is van Diana Domacassee- Lebacs.

COREOFONIA

Modern ballet op Aruba

"OP DANSGEBIED KENT Aruba een korte folkloristische traditie en verder niets. Maar daar kunnen we niet op blijven teren. Er is een mondiale 20ste eeuwse moderne 'danstaal', die zich ook hier moet ontwikkelen. Vergelijk het met een historisch museum, waarin oude cultuurvoorwerpen bewaard worden. Die aandacht voor de traditie is goed. Daarnaast moeten we ook internationaal bij nieuwe ontwikkelingen aansluiten.

Dat gebeurt op alle gebieden, denk maar aan de video bijvoorbeeld. Stel je eens een medische wetenschap voor die bij het oude blijft staan. Zo moeten ook kunstvormen zich vernieuwen, zoals toneel, muziek, schilderkunst en dans. Dat moderne willen wij nu brengen door middel van de dans.

We willen het publiek daarbij prikkelen in zijn eigen creatiteit - het zal zelf moeten interpreteren wat er te zien zal zijn. Het hoeft niet te zeggen dat het mooi of leuk is, als het maar voor nieuwe ervaringen openstaat, als er maar wat met en in de toeschouwers gebeurt".

Aan het woord zijn Wilma en Stanley Kuiperi, die enthousiast vertellen over de moderne dansvoorstellingen, die voor 21, 22 en 23 januari 's avonds om half negen in Cas di Cultura hebben gepland. Samen hebben ze geruime tijd aan de voorbereiding van deze uitvoering gewerkt. Wilma heeft de choreografie verzorgd en ze danst zelf ook mee.

Wilma: "Er komen voor deze voorstelling vijf professionele gastdansers uit Caracas, van de bekende groepen «Ballet Nuevo Mundo de Caracas» en «Taller de Danza de Caracas». Dansen is een zeer internationaal gebeuren en ik heb veel contacten door mijn werk in onder andere Frankrijk, Nederland en de Verenigde Staten".

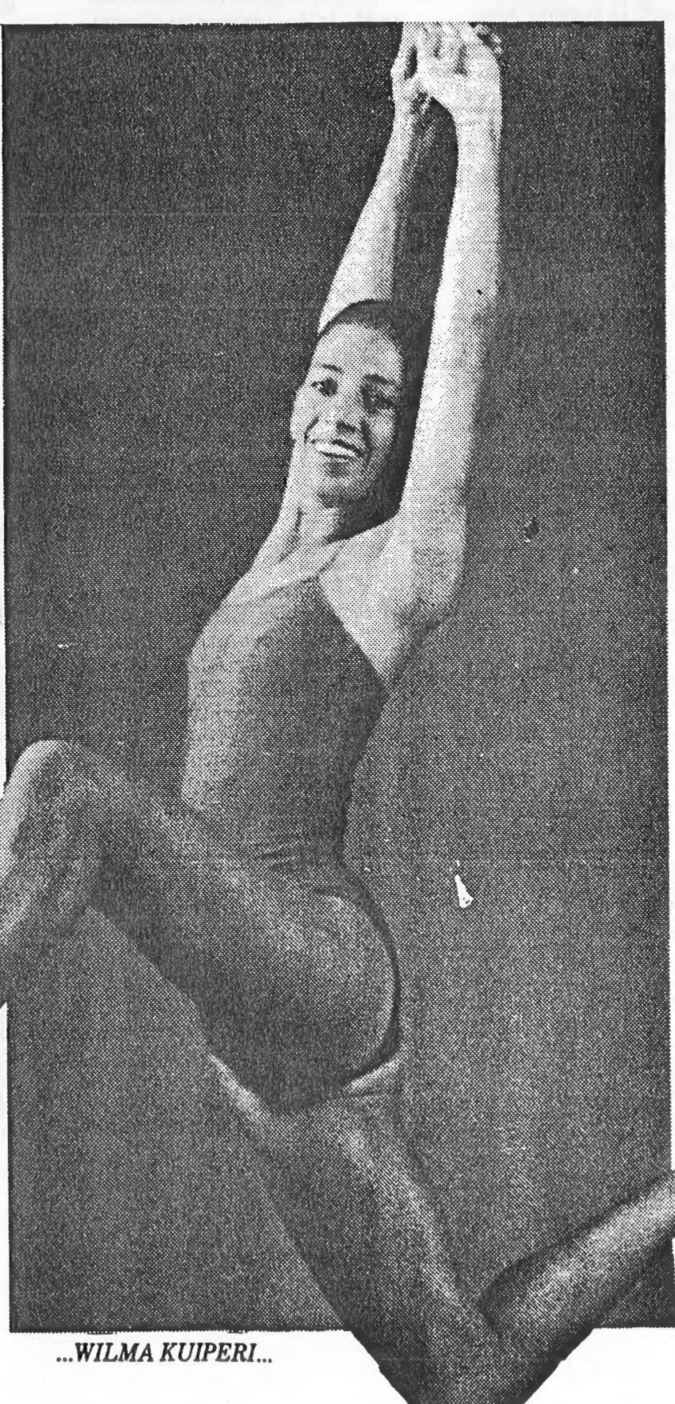
Stanley: "We zijn naar Caracas gevlogen, waar Wilma audities heeft gehouden. Er was daar verrassend veel bereidheid tot samenwerken. Er zijn een aantal groepen met een hoog niveau. Iedereen hielp ons om de geschikte mensen te vinden. We mochten de studio's daar gebruiken en men paste het oefenrooster zelfs aan. Bovendien werd Wilma uitgenodigd om gastlessen te geven. De manier waarop zij werkt, zet vele deuren voor haar open; men heeft er een grote interesse voor, en een nieuwsgierigheid naar andere talenten om daar van te leren.

Caracas ligt zo dicht bij Aruba en toch weten we niet wat er gebeurt. Je kunt hier geen informatie krijgen over wat er in Caracas op cultureel gebied aan de hand is. Ons verblijf in Caracas heeft zo in elk geval voor enige communicatie op cultureel gebied gezorgd.

Uiteindelijk heeft onze voorstelling een heel ander karakter gekregen dan we in eerste opzet voor ogen hadden. Nu treden we met zes professionele dansers op".

Wilma: "Het ballet- programma bestaat uit twee grote delen, waarvoor ik allebei de choreografie verzorgd heb. Het eerste is in de stijl van de 'modern dance' - dat is pure beweging. Hiervoor is lokaal speciale muziek gecomponeerd en gearrangeerd. Dat kostte veel moeite en inspanning, maar we zijn heel tevreden met het resultaat.

Het tweede stuk is meer een integratie van dans en theater. We hebben een muziekcollege gemaakt van zowel lokale als in-

...WILMA KUIPERI...

ternationale muziek, er zijn ook stukken tekst bij en stemmen. We hebben veel lokale elementen verwerkt, zoals relaties tussen mensen en groepen onderling uit het alledaagse Arubaanse leven.

Maar we willen eigenlijk van te voren niet teveel over de inhoud zeggen; de mensen moeten zelf maar komen kijken en oordelen. Het is beter om daarover dan achteraf te praten en te discussiëren".

"Stanley: "Juist de combinatie van verschillende disciplines vind ik interessant. Daarom is voor mij als beeldende kunstenaar de confrontatie met de dans inspirerend. Door mijn vrouw heb ik me daarin nu jarenlang gespecialiseerd en door het volgen van cursussen in decor- ontwerp, theater- technieken, video- filmen is het ook een terrein geworden, waarop ik probeer iets nieuws te creëren.

Je kunt zeggen dat ik als producer optreedt. Ik verzorg de organisatie en het praktische gedeelte. De kostuums zijn creaties die speciaal voor onze voorstelling gemaakt zijn. We hebben geprobeerd daarin veel variatie aan te brengen. Ik zorg ook voor de decors, de belichting, ik heb de affiches ontworpen en het programma- boekje verzorgd".

Wilma· "We hebben een dochter van twee jaar. Je familieleven heeft natuurlijk effect op het werkproces. Ik ben heel wat keren op en neer gevlogen naar Caracas om met de dansers daar te oefenen. Daar maakten we steeds video- opnamens van, die we weer bestudeerden, waardoor we bepaalde zaken corrigeerden en veranderden. Door het bekijken van zo'n opname krijg je weer nieuwe ideeën, die we dan bij een volgende repetitie uitprobeerden.

Op die manier oefenen is natuurlijk niet zo gemakkelijk als wanneer je elkaar gewoon elke dag in de studio kunt treffen, maar het is de enige mogelijkheid. Trouwens, overal op de wereld wordt momenteel veel met video- opnames gewerkt en geoefend.

Het is een groot voorbeeld voor je als je de internationale ontwikkelingen nauwkeurig volgt. Zo heb ik juli 1987 nog cursussen gevolgd in Keulen in Duitsland. Je moet je wel steeds bijscholen want de moderne dans gaat snel vooruit. Ik lees veel tijdschriften, ik correspondeer met veel collega's. Het voordeel is dat iedereen iedereen kent, en van je bekendheid kun je weer gebruik maken. Dansen is een internationale taal wat het heel gewoon maakt, dat dansers van verschillende nationaliteiten in één voorstelling samenwerken".

'Stanley: "Onze voorstelling is internationaal in de zin van dat ze overal gebracht kan worden. Voor Aruba is ze nieuw. We streven naar een lokaal product op internationaal niveau. We willen met een professionele voorstelling van deze tijd een nieuwe ontwikkeling inzetten. We hebben veel internationale ervaring en die geeft ons de verantwoordelijkheid er hier op Aruba iets mee te gaan doen. We willen een nieuwe vorm van expressie brengen naar de traditionele folkloristische dans. We willen laten zien hoe dat zou moeten, we tonen dat het kan, dat is onze uitdaging".

SUBSIDIE

Wilma: "We hebben voor een deel van de hoge kosten subsidie ontvangen van de UNOCA, maar daarnaast was er heel veel eigen inbreng. We denken niet commercieel. Er bestaan ook plannen voor buitenlandse voorstellingen. Maar die plannen zijn nog erg vaag, ook al omdat de dansers weer andere verplichtingen hebben, bijvoorbeeld een andere première een week na onze voorstelling. Zelf heb ik nu zoveel uitnodigingen en projecten in Venezuela en Europa, dat heel 1988 al vol is. Maar als we een keer de kans krijgen de voorstellingen te herhalen, is dat leuk en later misschien nog eens mogelijk".

AMIGOE VRIJDAG 15 JANUARI 1988

Op Aruba internationaal salsa en jazz- festival

ORANJESTAD — Promotor Leonard Chadwick en zijn assistent Carl Welsh willen in juni op Aruba een internationale salsa- en jazzfestival organiseren.

Gisteren werden hierover besprekingen gevoerd met regerings- vertegenwoordigers, waarbij minister Don Mansur zijn steun aan de organisatie van dit festival toezegde. Chadwick verklaarde, dat geschat wordt dat in alle weekeinden gedurende de maand juni de hotels op Aruba vol zullen zijn met toeristen voor dit festival. Hij heeft al een voorlopig festival- programma waarop namen prijken van bekende salsa/jazz- vertolkers, zoals Willy Colón, Tania Maria, Herbert Hancock, Tito Puente, Paquito Rivero, Groover Washington, Ruben Blades, Julio Iglesias, George Benson en Mongo Santamaria. De definitieve contracten met deze en andere zangers moeten nog afgerond worden.

Chadwick en Welsh zijn nu bezig na te gaan waar het festival kan worden gehouden: in het Elias Mansur Ballpark of het RCA-Sportcentrum. Chadwick is zeer optimistisch, dat het een uitverkocht festival zal worden. De voorverkoop van kaarten begint volgende maand al en Chadwick zal binnenkort de officiële naam van dit festival bekendmaken.